

23

W.L. Leone

2020

Beefcake Publishing

Proloog

Ik ben in mijn leven nog geen enkele vrouw tegengekomen die me ooit zo heeft kunnen prikkelen als Scarlet. Ze is mysterieus maar ook zo onschuldig. Tegelijkertijd verfrissend en hartverwarmend. Ze intrigeert me en ik heb enorme bewondering voor haar. Ze is jong en heeft zoveel meegemaakt maar zij is haar enthousiasme, vrolijkheid en speelsheid nooit verloren. In tegenstelling tot ik.

Elke keer als ik haar weer terugzie, is ze gegroeid en veranderd. Eigenlijk hield ik al een beetje van haar toen ze nog een lief en schattig meisje was. Jaren geleden al heeft ze mijn hart gestolen met haar doordringende, prachtige grijze ogen. Het voelt alsof ze los door me heen kijkt. Terwijl haar ondeugende lach me helemaal betovert, laten haar springerige vrolijke krullen mijn buik tuimelen.

Het maakt me gek dat ik haar niet als de mijne kan beschouwen maar ze is te jong voor mij. Ik ben echt geen man voor haar, ze verdient zoveel beter. Ik hou haar bewust op een afstand omdat ik weet dat als ik haar eenmaal heb aangeraakt en geproefd, ik nooit nog een ander wil of kan aanraken. Eigenlijk kan ik dat nu al niet meer zonder dat zij in mijn gedachten tevoorschijn komt.

Bale

Wanneer ik mijn laatste tafeltje heb bediend, kijk ik smekend naar Arlette en ze lacht enthousiast naar me. *Lacht ze me nu uit? Ze knikt snel goedkeurend als ze me ziet twijfelen en ik ga haastig naar de achterkamer, doe daar mijn schort uit, gooi die snel weg, neem mijn tas en haast me via de achterdeur naar buiten. Wanneer ik buitenkom, overvalt de hitte me en ben ik blij dat ik een shortje heb aangetrokken en een simpel fris topje. Ik zet mijn zonnebril op en spuit snel wat deodorant om mezelf een beetje op te frissen. Opgewonden haast ik me op mijn hoge espadrilles in de richting van het station. Wanneer ik op het eenzame bankje in het park tegenover het station ga zitten, maak ik snel mijn dikke bos bruine krullen los en schud er met mijn handen door. Ik zit net als een vijfjarig kind op het puntje van de bank en wiebel zenuwachtig met de vrije voet die ik over mijn andere been heb geslagen. Ik kijk snel op mijn horloge en beseft dat ik hier waarschijnlijk nog wel even zit. Ik ben veel te vroeg en meestal is Bale te laat.*

Ik denk terug aan hem. Bale is mijn oom. De broer van mijn vader. En tegelijkertijd ook mijn enige nog levende familielid. Ik heb hem haast een jaar niet meer gezien en even overweeg ik hem zo dadelijk eens goed mijn gedacht te zeggen. *Mij zo lang alleen achterlaten, foei!*

Maar ik lach met mezelf, ik weet dat ik niet lang kwaad op hem zou kunnen zijn. Hij zou me vast onmiddellijk weer aan het lachen krijgen. Ik kan me hem zo voor de geest halen. Een intrigerende man met Italiaanse looks. Maar met onze Russische achtergrond lijkt het haast dat hij ook iets donkers en onheilspellends over zich heeft. Ik zie zijn norse gezicht weer voor me, met zijn dikke donkerbruine haren, net als de mijne. Een soort van stoere maar ijzig kalme cowboy op een motor. En ik moet lachen met mijn omschrijving van hem, want hij ziet zichzelf vast helemaal niet als cowboy. De term indiaan past misschien beter bij hem. Hij heeft altijd een vrij leven geleid en is van de ene naar de andere plek getrokken. Stiekem ben ik een beetje jaloers, op hoe het hem zo

makkelijk afgaat, zo vrij zijn en zich overal thuis kunnen voelen. Sinds de dood van mijn ouders, toen ik net achttien was, ben ik in dit kleine stadje gebleven en heb ik zelfs maar een enkele keer een uitstapje gemaakt. *Ja, ik heb echt een saai leven.* Mijn ouders en ik zijn hier destijds komen wonen toen ik een jaar of dertien was. Helena, Montana. Mijn thuis. Het is een klein saai stadje waar amper wat te beleven valt, maar net dat lijkt me zo goed te bevallen. Ik heb me eraan gehecht, het is mijn plekje. Ook de mensen hier rondom me zijn belangrijk voor mij en ik zou het kleine oude appartementje waar ik woon niet meer kunnen missen. Ik werk al een aantal jaren in de snackbar en daar heb ik naar mijn gevoel meer dan voldoende sociaal contact. De meest uiteenlopende mensen komen er. De snackbar ligt kort bij de snelweg en is dus een vaak bezochte stopplaats.

Ik schrik op uit mijn gedachten als ik in de verte oom Bale hoor aankomen op zijn luidruchtige Harley en mijn hart maakt een sprongetje. Ik zie dat hij niet alleen is, wanneer achter hem een andere even luidruchtige Harley stopt. Het zal vast zijn compagnon zijn, maar ik heb geen oog meer voor iets anders dan mijn oom. Ik zit zenuwachtig met mijn voet te wiebelen, uit opgewondenheid en enthousiasme. Tergend traag komt hij van zijn enorme Harley af, zegt iets tegen zijn compagnon die kort knikt en even mijn kant opkijkt. Ik zie dat oom Bale al naar me loopt te glunderen. Wanneer hij dichterbij komt, spring ik dolenthousiast van de bank af en wandel alvast zijn richting uit. Op de achtergrond vertrekt de andere Harley weer. Oom Bale lacht breed, zijn witte tanden steken fel af tegen zijn mooie, door de zon gekleurde huid. Hoewel hij al wat ouder is geworden, is hij nog steeds een aantrekkelijke man. Hij heeft haast geen enkel rimpeltje in zijn gezicht en je ziet dat hij gespierd is. Ik loop op hem af en terwijl ik enthousiast ‘Oom Bale!’ kir, hoor ik hem geamuseerd lachen. Ik spring in zijn armen en hij draait me behendig rond.

‘Het is goed om je te zien, kleine meid!’ zegt hij warm en ik giechel. Hij zet me terug neer en bekijkt me keurend. Ik lach breed mijn tanden bloot en hij zet zijn zonnebril af.

‘Jeetje Scarlet Lindgren, zo klein ben je niet meer! Wat ben je weer veranderd,’ zegt hij verbaasd en ik wuif zijn opmerking weg, want op

een of andere manier voel ik me nog altijd het piepjonge meisje van vroeger als ik hem zie. Ik herinner me nog perfect hoe hij me steeds kwam bezoeken bij mijn ouders en ik altijd geboeid was door hem en zijn vele reisverhalen. Dat hij toen altijd lekker veel aandacht voor me had, me zo graag kriebelde en ik als een gek krolde van plezier. Hoewel hij dat niet meer zo vaak deed toen ik wat ouder werd, en dan vooral na de dood van mijn ouders, voel ik me wel net zo opgelaten als toen wanneer hij in mijn buurt is. Hij kijkt me warm en liefdevol aan terwijl we naar de bank stappen waarop ik net nog alleen zat.

‘Sorry dat ik zo lang wegbleef,’ zegt hij en ik zie hem triest naar me kijken. Ik weet dat hij het ook jammer vindt dat we elkaar zo weinig zien en ik knijp in zijn hand.

‘Is niet erg, ik ben blij dat je er nu bent,’ zeg ik vrolijk en dolenthousiast om zijn verhalen te horen. Ik kijk hem geïnteresseerd aan en moet niet lang wachten of hij steekt van wal. Hij vertelt over de plekken waar hij de laatste maanden is geweest. Ik trek mijn benen op, sla mijn armen om mijn knieën en draai mijn lichaam in zijn richting. De tijd vliegt voorbij als ik aan zijn lippen hang. Zijn verhalen zijn nog altijd even amusant als vroeger.

Wanneer ik hem even later zie weggijken en dan plots ook het harde gepruttel van een Harley opmerk, zie ik dat hij gebaart naar de man.

‘Je compagnon?’ vraag ik aan hem. Hij knikt en lacht.

‘Je kent Richie toch nog wel, Scarlet?’ vraagt hij en vaag, ergens diep verborgen in mijn herinneringen, komt een man tevoorschijn. Ik heb hem al een paar keer gezien maar probeer me voor de geest te halen hoe hij er de laatste keer, jaren geleden uitzag... Ja, ik herinner me hem weer. Een gespierde, grote stoere man met lange haren. Hetzelfde typetje als oom Bale maar toch ook weer helemaal anders en vooral jonger. Hij was toen zo een jaren 80-type man en zou in die tijd waarschijnlijk ook een ongelooflijke vrouwenmagneet zijn geweest. Vaag herinner ik me weer hoe ik een jaar of vijftien was en voor het eerst zijn imposant gespierde borst en bovenarmen inclusief ruwe tattoo zag, omdat hij enkel een stoer lederen vest zonder mouwen droeg. Innerlijke Scarlet slaakt een gil en ik herinner me weer hoe ik destijds haast stond te kwijlen. Ik was toen net een puber en hij was de eerste gespierde man die ik zag. *Heel normaal, toch?* Ik herinner me dat hij er toen wel jonger uitzag dan Bale, maar best een stuk ouder dan mezelf.

Oh ja, ik kan me hem weer helemaal voor de geest halen, een stoere langharige bad boy met een zachte blik en een sexy kuiltje in zijn kin. Zoiets à la Jon Bon Jovi. *Hemel, Jon Bon Jovi.* Innerlijke Scarlet ligt van haar stoel. *Lach maar ja.* Ik heb een crush gehad op de langharige man die op de oude posters stond uit mama’s jeugd, die ik ooit heb gevonden op zolder. En wie durft er nu te beweren dat Jon Bon Jovi geen knappe vent was en nog steeds is!?

Ik merk dat ik in gedachten verzonken ben en oom Bale nog altijd aan het vertellen was over zijn avonturen. Hij kijkt me lachend aan en heeft waarschijnlijk gemerkt dat ik niet meer echt luisterde. Oom Bale zwijgt abrupt als hij weggijkt en zegt dan zachtjes: ‘Excuseer me even, meisje...’

Hoe oud zou Richie nu zijn? Zou hij er net als oom Bale nog steeds goed uitzien voor zijn leeftijd, of heeft hij ondertussen misschien al grijze haren? Innerlijke Scarlet kijkt me met een opgetrokken wenkbrauw aan. *Wat is dat met jou en oude venten?* Ik kijk op en zie Richie op ons afkomen. *Is dat Richie?* Ik kijk even achter en rond hem om zeker te

zijn dat hij het is, maar ik herken hem aan het kuiltje in zijn kin. Hij heeft nog steeds lange donkere haren, *dus nee geen grijze*, en een ruw stoppelbaardje. Hij heeft een zwoele blik, sprekende lippen en een haast perfecte neus. De tijd lijkt zelfs bijna stil te hebben gestaan bij hem, hij ziet er nog altijd even jong uit als hoe ik me hem herinner! Oom Bale wandelt naar hem toe en ik zie Richie een fijne glimlach mijn richting uitsturen. Ik bloos en knik vriendelijk terug. Een plekje in mij reageert. *O mijn...* Jezus Scarlet, beheers je. Ik slik, sla mijn ogen neer en merk dan pas dat ik nog steeds met mijn knieën opgetrokken op de bank zit. *Jij lijkt anders nog altijd wel zestien!* Innerlijke Scarlet kijkt me berispelend aan en snel laat ik mijn espadrilles en lange benen terug op de grond zakken. Ik kijk naar oom Bale en Richie en zie dat ze druk aan het overleggen zijn. Jeetje, wat is het warm vandaag, ik voel de zon op mijn huid branden. Als Richie zijn lederen jacket uitdoet, schrik ik op en innerlijke Scarlet wil me een klap geven omdat ik waarschijnlijk met open mond naar hem zit te kijken. Onder zijn lederen jas heeft hij enkel een stoer zwart singlet aan. Innerlijke Scarlet nipt net van haar frisse ice tea en proest het uit. *Wie draagt dat nog vandaag de dag?*

Nochtans draagt hij het met zoveel nonchalance dat het verrassend genoeg bij hem ongelooflijk sexy is. Zijn stevige ronde bovenarmen, inclusief stoere tattoo, komen er prachtig in uit. *Daar wil ik wel eens in knippen!* Scarlet geeft me een klap in mijn gezicht, figuurlijk dan, want ze zit uiteraard in mijn gedachten. Ik wend mijn blik af en grabbel wat in mijn tasje maar ik weet al niet meer of ik er nou iets in zocht of niet. Mijn ogen worden als vanzelf terug naar hem getrokken en ik gluur vanonder mijn wimpers naar hem. Mijn ogen gaan naar zijn stoere laarzen en strakke donkere jeans. Zijn singlet sluit nauw aan op zijn imposante bovenlichaam en ik hap even naar adem. Hij is echt gespierd, zijn bovenarmen zijn... Ik kijk naar mijn handen en meet in gedachten zijn bovenarm. *Waar ben je mee bezig!?* Ik moet lachen om mezelf en probeer hem van me af te schudden. Ik moet hoogdringend maar eens een date versieren... O God, hij lacht zijn mooie witte tanden naar me bloot. *Ik smelt.* Zei ik al dat het warm is vandaag? Ik zie hem wat tegen oom Bale zeggen en ze stappen mijn richting uit. *Oh nee.* Ik wil snel nog wat deodorant onder mijn bezwete oksels spuiten en het schaam-

rood op mijn gezicht wegpoederen, maar in plaats daarvan recht ik mijn rug en zet mijn nonchalantste glimlach op. Wanneer oom Bale bij me staat wil hij ons elkaar laten begroeten maar Richie komt al snel op me af en zegt zwoel ‘Hoi Scarlet,’ terwijl zijn gezicht naar mijn wang reikt. Innerlijke Scarlet valt flauw. Van de warmte vermoed ik. *Zucht.*

‘Hoi Richie,’ zeg ik emotioneel maar ik voel hoe mijn stem hapert.

‘Ken jij nog een motel of ander logement hier in de buurt?’ vraagt Bale me en ik ben dankbaar dat er nu geen stilte valt, want ik kan me alleen maar concentreren op de geur die nog subtiel rond me hangt. Een mysterieuze muskusachtige toets van leer en een vleugje cederhout.

‘Het motel hier verderop is volledig volgeboekt,’ vult Richie aan.

‘Nee, dat is het enige hier in de buurt,’ zeg ik en probeer, ondanks mijn benevelde hoofd, na te denken waar hier nog een slaapgelegenheid is. Ik hoor Richie en Bale met elkaar overleggen over de stad wat verderop en de hotels die daar zijn. Richie is ze blijkbaar allemaal afgereden om telkens te horen te krijgen dat alles volgeboekt is omwille van een evenement. Ik gluur door mijn wimpers naar de heerlijke verschijning voor me en innerlijke Scarlet tikt me straffend op de vingers. Ik moet hier echt mee ophouden. Hij is ten eerste echt veel te oud voor me. Ten tweede...

‘Shit. Waar gaan we dan overnachten,’ hoor ik oom Bale met een zware stem zeggen.

‘Jullie kunnen bij mij wel overnachten,’ flap ik er plots uit en Scarlet kijkt me met open mond aan, verbaasd en gechoqueerd door haar eigen woorden.

‘Ik wil je niet storen, Scarlet,’ zegt oom Bale vriendelijk en ik trek een wenkbrauw op.

‘Voor die ene keer in een jaar dat ik je eens zie, mag je me wel storen,’ zeg ik sarcastisch maar Bale lacht, slaat zijn arm rond mij en trekt me tegen zich aan. Ik val bijna van mijn espadrilles maar giechel.

‘Gekke meid!’ lacht hij geamuseerd en ik lach mijn tanden bloot naar hem.

‘Dan trakteer ik op een diner,’ zegt Richie dankbaar.

Wanneer we even later de snackbar binnenkomen, lacht Arlette naar me en als ze bij ons tafeltje komt, zegt ze spottend: ‘Zelfs als je vrij bent, kan je hier niet wegblijven.’

‘Arlette, je kent vast oom Bale nog,’ zeg ik en negeer haar opmerking. Ik wil niet dat oom Bale denkt dat ik een workaholic ben. *Je hebt geen leven verder.* Ik negeer innerlijke Scarlet. Arlette begroet Bale met een vriendelijk knikje.

‘Dit is zijn reisgezel...’ stel ik Richie voor.

‘Ridley Richmond, maar Richie voor vrienden,’ valt hij me bij en begroet Arlette charmant. *Oh.*

‘Aangenaam... Richie!’ zegt Arlette flirtend en ik wiebel op mijn kont terwijl innerlijke Scarlet een sarcastisch kwade wenkbrauw optrekt naar Arlette. *Hij is te jong voor je!*

‘Willen jullie al iets drinken?’ vraagt ze poeslief. Bale en Richie bestellen elk een halve liter bier en ik besluit om maar voor een glaasje wijn te kiezen. Kwestie van de avond een beetje door te komen want ik kijk recht op een stoere mannelijke en ruwe tattoo, op een gigantisch gespierde arm. *Zucht.*

Even later komt Arlette met de drank en bestellen we iets om te eten. Ze staat bijna overdreven met haar kont te draaien en ik rol met mijn ogen. Als ze zelfverzekerd wegstapt, merk ik dat Richie haar niet eens nakijkt. *Oh?* Als onze blikken elkaar kruisen, lacht hij charmant zijn witte tanden bloot naar me. Ik voel de warme gloed op mijn wangen en lach verlegen terug terwijl ik snel naar mijn vingers kijk. *Scarlet? Verlegen?* Oom Bale begint te vertellen over hun laatste trip, Route 66. Hoe ze bijna vierduizend kilometer hebben gereden met hun Harley en de mooiste landschappen hebben gezien. Ik zit stomverbaasd naar hen te luisteren. Ze zijn zo vrij, zo zorgeloos. Ik zie al voor me hoe ze beiden op hun Harley rijden langs de prachtigste plaatsen ter wereld en ik voel een jalouse steek. Wat wou ik dat ik ook zo onbezonnen en vrij kon leven. Gewoon je motor op en zien waar de wind je brengt.

‘Werk je hier al lang?’ vraagt Richie.

‘Al sinds mam en pap...’ Mijn stem hapert even en ik slik moeilijk. Ik voel Bales blik op me en hij knijpt in mijn hand. *Wat is dat toch met me vandaag?* Ik lach naar hem en ga verder.

‘Dit was de eerste job die ik kon krijgen.’ Richie kijkt me met een rare blik aan.

‘Uiteindelijk ben ik verliefd geworden op deze tent,’ zeg ik lachend en kijk rond in de meest bekende plek die ik diep in mijn hart draag.

‘En ik ben hier dus maar gebleven,’ vul ik aan. Gelukkig begint oom Bale over iets anders.

Wanneer we ’s avonds alle drie stevig aangeschoten aan mijn appartement komen, heb ik buikpijn van het lachen. Bale strompelt wat verder om te gaan plassen tegen een eenzame struik. Ik pruts met mijn sleutel en wanneer ik die onhandig laat vallen, buk ik me snel. Als ik de sleutel wil oprapen, zie ik dat Richie zich ook gebukt heeft om hem aan mij te geven. Zijn hand raakt de mijne en ik voel een elektrische schok door mijn lichaam gaan. Ik zie de breedgespierde, langharige man gehurkt naast me zitten. Zijn bruine ogen kijken teder naar mij en even lijkt het alsof we daar onbeweeglijk zitten en de tijd stilstaat. Gegeneerd trek ik zacht mijn hand terug en sta recht. Oom Bale komt dichterbij en lacht: ‘Nog steeds niet binnen?’ Ik open de deur en knip het licht aan. Ik schop mijn schoenen uit en de mannen volgen netjes mijn voorbeeld.

‘Doe maar alsof jullie thuis zijn,’ zeg ik vriendelijk en ik schenk mezelf een groot glas water uit, ik heb echt te veel wijn op! Ik wijs de badkamer aan en wanneer Richie er zich naartoe begeeft, komt oom Bale dichterbij en kijkt hij lachend naar mij.

‘Ik heb je gemist, kleine meid!’ zegt hij warm en ik lach naar hem. Hij stapt op me af en neemt me stevig vast. Ik giechel in zijn armen, we zijn dronken. En dan pas dringt het gevoel tot me door. Het is maanden geleden dat iemand me nog eens zo stevig vastnam. Het is maanden, nee zelfs jaren geleden dat familie me zo knuffelde. Familie. Oom Bale is mijn enige familie. Ik sla mijn armen rond zijn middel en neem hem ook stevig vast. Mijn gedachten dwalen af naar papa. Wat doet oom Bale me toch aan hem denken. Hij lost een arm en streelt mijn haren.

‘Sorry Scarlet, ik had er meer moeten zijn en beter voor je moeten zorgen.’ Ik ben verbaasd door die bekentenis en kijk hem in de ogen. Ik lees de pijn erin.

‘Ik kan best voor mezelf zorgen,’ zeg ik en lach naar hem. Hij knikt maar ik zie dat hij er moeite mee heeft. Ik leg mijn hoofd terug tegen zijn borst, sluit mijn ogen en geniet nog even van zijn stevige knuffel. Ik hoor Richie terugkomen van de badkamer maar oom Bale en ik bewegen niet, we blijven gewoon zo staan. Oom Bale streelt nog altijd mijn haren en ik hou hem stevig vast. Wanneer ik even later mijn familie-knuffel-batterij heb opgeladen, laat ik hem los en lach mijn charmantste lach.

‘Je bent een sterke vrouw, Scarlet.’

‘Dat is vast een Lindgren-trekje!’ antwoord ik en we lachen samen.

‘Sorry dat ik geen logeerbed heb,’ excuseer ik me nog eens terwijl ik Bale en Richie elk een deken geef en de zetels installeer.

‘Doe niet gek, we hebben al op ergere dingen geslapen,’ zegt Bale met een knipoog.

‘Wel, ik ga slapen!’ geeuw ik.

‘Ik ben morgenvoormiddag even weg, ik moet nog wat regelen,’ zegt oom Bale snel en ik knik.

‘Doe maar alsof jullie thuis zijn, ik slaap uit.’ Ik denk al aan de hoofdpijn die ik waarschijnlijk ga hebben van de goedkope wijn. Ik ga naar mijn kamer, trek een te groot T-shirt aan en slaap al voor ik goed en wel mijn matras raak.

Ik schiet wakker van een stem die mijn naam zegt. Ik heb duidelijk liggen woelen als ik merk dat ik geen deken meer over me heb liggen en helemaal uitgespreid mijn volledige bed inneem. Mijn haren hangen rommelig voor mijn gezicht en ik kijk dromerig naar de deur van mijn slaapkamer. *Oh dat licht. Stomme wijn.*

‘Scarlet?’ hoor ik Richie zeggen terwijl ik hem aan mijn slaapkamerdeur zie staan. Hij staat in zijn bloot bovenlijf en zijn jeans hangt losjes op zijn heupen. *Goeiemorgen!* Ik ben dadelijk wakker, doe mijn haar uit mijn gezicht en ga ietwat eleganter op het bed liggen.

‘Er is iemand voor je aan de deur,’ zegt hij zacht terwijl zijn ogen over mijn lichaam gaan. *Wat?*

‘Oké,’ zeg ik snel en sta op terwijl hij zich omdraait en wegstapt. Ik trek snel een shortje aan, haast me naar de deur en doe die verbaasd open. Wie zou er nu zo vroeg voor mijn deur staan? Dan zie ik de postbode en lach vriendelijk naar hem.

‘Ik heb een aangetekende brief voor u, juffrouw Lindgren,’ zegt hij opgewekt. Ik knik en ga in de keuken mijn paspoort uit mijn tas halen. Ik zie nog net hoe Richie een shirt aantrekt en kan het niet laten om stiekem naar zijn gespierde bovenlichaam te gluren. Net voor hij me daarop kan betrappen, stap ik snel weer naar de postbode en neem de brief in ontvangst. Terwijl ik de deur achter me sluit, scheur ik de enveloppe. Mijn ogen gaan snel over de brief en ik merk op dat die van mijn nieuwe huisbaas is. Nieuwe? Ik lees verder en schrik omdat de huurprijs met bijna de helft verhoogd wordt. Mag dat zomaar? Dan kan ik nog minder sparen. Straks hou ik helemaal niets meer over. Misschien moet ik eens aan Jamie raad vragen.

‘Slecht nieuws?’ vraagt Richie terwijl hij bestuderend naar me kijkt en dichterbij komt.

‘Gewoon een nieuwe huisbaas,’ zeg ik met een glimlach, vouw de brief terug dicht en leg hem naast mijn handtas. Ik zoek een pijnstillertablet in de kast tegen mijn hoofdpijn en vul een glas water.

‘Wil je iets eten?’ vraag ik aan Richie terwijl ik al een kom neem om eieren te klutsen voor een omelet.

‘Ja, graag,’ zegt hij vriendelijk en komt naar de keuken.

‘Zal ik het anders doen?’ vraagt hij als hij naast me staat. Zijn haren liggen zelfs na het slapen nog altijd perfect. En dan ruik ik dat hij wel al onder de douche is geweest. *Onder mijn douche.*

‘Kan jij je ook klaarmaken,’ zegt hij vriendelijk als ik snel met mijn handen mijn wilde springerige krullen hopeloos probeer te temmen. Ik kijk recht in zijn donkerbruine ogen en zie heerlijke stoppels op zijn gezicht. Een plekje in mijn onderbuik reageert als ik hem in gedachten nog steeds met bloot bovenlijf in de deuropening van mijn slaapkamer zie staan. Ik vraag me af hoe hij zou smaken. Innerlijke Scarlet kijkt me gechoqueerd aan. *Hij kan haast je vader zijn!*

‘O, dank je!’ zeg ik snel en ben stiekem blij dat ik uit zijn buurt kan gaan. Ik word zenuwachtig van hem. Ik stap hem voorbij, hou mijn adem in en ga snel naar de badkamer. Het lijkt alsof ik zijn ogen over mijn kont en benen voel gaan, maar omwille van mijn blos draai ik me maar niet om. *Echt?* Jeetje, verlegen Scarlet, hoe dikwijls kom je die tegen? Ik doe snel mijn kleren uit, stap de douche in en trek het douchegordijn dicht. Wanneer ik onder het warme water sta, denk ik aan hem en fantaseer dat hij nu zou binnenkomen... *Oh.* Innerlijke Scarlet heeft geen kater meer en kijkt met open mond naar me. Ik weet wat ze bedoelt. *Hij is echt lekker!* We giechelen en ik voel me stout maar laat mijn vinger zachtjes in me glijden. Shit, ik ben echt opgewonden. Zou dat nu door hem komen of is het gewoon zo lang geleden? *Het is echt lang geleden.* In gedachten gaan mijn ogen over zijn lichaam. Ik zie de stevige blokjes die zijn buikspieren voorstellen weer voor me. En als ik dan terugdenk aan het schuine streepje dat mysterieus zijn broek inloopt, zoek ik steun tegen de muur. Ik voel dat ik snel op mijn hoogtepunt zal komen. Ik grijp de douchekraan vast terwijl ik denk aan zijn warme bruine huid en hoe ik die met mijn tong zou likken. Of hij bovenop me, me vullend. Wauw! En dan zak ik met een diepe kreun en zucht in elkaar.

‘Scarlet? Gaat het?’ hoor ik plots aan de badkamerdeur. Mijn hart blijft stilstaan en ik open onmiddellijk geschrokken mijn ogen. Ik weet dat het Richie is. Ondertussen ebt beneden het lekkere gevoel zachtjes weg. ‘Jaja,’ zeg ik snel maar ik hoor hoe mijn stem overspringt door het hijgen. Shit, zou hij het gemerkt hebben? Ik sla mijn hand voor mijn

mond en hoor hem dan bedeesd vragen: ‘Waar vind ik borden?’ Verdorie, ja mijn borden, die staan niet in de keuken!

‘Die staan in de buffetkast in de woonkamer,’ zeg ik zenuwachtig en hoor hem oké mompelen terwijl hij de badkamerdeur dichttrekt. Ik durf nu pas het gordijn opzijschuiven en kijk naar de lege badkamer met gesloten deur. *Oh mijn God*. Ik sla mijn handen voor mijn mond maar kan een heimelijk lachje niet tegenhouden. Innerlijke Scarlet staat met rode wangen naar me te kijken. Ik spoel me snel nog even af met wat douchegel en stap uit de douche. Ik doe zuiver ondergoed aan en denk er voor de eerste keer vandaag aan dat ik niet alleen in mijn appartement ben. Normaal zou ik gewoon in lingerie ontbijten, of zelfs naakt. Innerlijke Scarlet moedigt me aan dit nu ook te doen maar ik sla haar snel knock-out. Ik open stil de deur, kijk of Richie me niet zou kunnen zien maar als ik hem in de keuken hoor rommelen, glip ik snel naar mijn slaapkamer voor kleding. Omdat ik dadelijk nog moet gaan werken, trek ik een strakke hoge jeans aan en stop mijn T-shirt erin. Ik ga terug naar de badkamer, smeer wat gekleurde dagcrème op mijn gezicht en breng mascara aan. Wanneer ik in de keuken kom wil Richie duidelijk net aan tafel gaan zitten, maar hij staat terug recht en vraagt uiterst vriendelijk wat ik moet drinken. Ik gebaar hem om te blijven zitten en duik in de koelkast op zoek naar de fles vers fruitsap. Stiekem ben ik gewoon blij dat ik mijn gezicht nog even kan verstoppen voor hem. *Wat is de koelkast heerlijk fris*. Ik durf hem bijna niet aan te kijken. Zou hij mijn douche-avontuur gehoord hebben? Innerlijke Scarlet vraagt zich af wie ik ben. Ik voel zijn blik op mijn achterwerk. *Echt?* Ik lach stout en draai me zelfverzekerd om. Ik zie hem geschrokken naar me kijken en merk dat hij naar mijn zwarte bh kijkt die lichtjes door het witte T-shirt schijnt. *Eindelijk!* Scarlet lacht dat we elkaar terug hebben gevonden en dat we niet meer zenuwachtig zijn in Richies buurt. Ik kijk hem aan en glijd met mijn ogen over zijn T-shirt. Hoewel ik weet wat voor heerlijkheids daaronder zit, kan ik me concentreren en zoek ik nonchalant verder naar de fles fruitsap.

‘Ah daar staat ze,’ giechel ik en stap naar de tafel. Ik schuif een stoel achteruit, leg mijn knie erop en als ik me naar voren buk zodat ik op mijn voet kan gaan zitten, weet ik dat hij een goede inkijk heeft in mijn

T-shirt. Ik voel zijn ogen op me gericht en als ik naar hem kijk, zie ik hem onwennig snel wegkijken. *Yes, I'm back...* Scarlet doet een zelfingenomen pirouette en ploft relaxt in de zetel.

‘Wil je graag een stukje?’ vraagt hij rustig. Heel rustig. Hij neemt de pan met bacon en geklutste eieren en wil een stukje aan me geven. Ik knik, lik mijn onderlip en steek mijn bord vooruit terwijl ik hem aankijk en zacht zeg: ‘Lekker!’ Ik zie hem verbaasd zijn mond openen. Scarlet gniffelt. Ik zet het bord voor me, snij snel een stukje af en steek het in mijn mond terwijl ik vanonder mijn wimpers duidelijk naar hem kijk. Hij kijkt me ook aan en ik voel de spanning in de ruimte. *Mmm, wat is dit?* Verdorie, dit is echt lekker en ik kijk verbaasd naar de omelet met bacon en snij haastig nog een stuk af. Ik kan het zelf niet lekkerder maken!

‘Lekker?’ vraagt hij plots zelfverzekerd. Ik slik en knik terwijl ik naar hem kijk. Hij lacht zwoel naar me en wendt dan zijn blik af. Scarlet zet haar juffrouw-brillette op en bekijkt vanaf een afstand de vreemde situatie.

‘Neem je geen pijnstillers?’ vraagt hij dan heel nonchalant en wijst naar het pilletje dat hij netjes naast mijn glas heeft klaargelegd. Oh, het pilletje dat ik daarstraks wilde innemen, voor ik ging douchen. Gegeeneerd kijk ik naar hem en zie een speelse lach op zijn gezicht. Hij weet het! Ik herinner me weer dat iemand me ooit zei dat er niets zo goed helpt tegen een kater dan een goed orgasme. Ik voel een blos op mijn wangen. De rollen zijn weer omgekeerd. Hoe snel kan dat gaan? Scarlet bekijkt me met grote ogen en geeft me een por opdat ik iets zou antwoorden.

‘Nee, dank je. Het gaat alweer beter,’ zeg ik zwoel en rek me even uit. Ik weet dat mijn T-shirt nu hard aanspant rond mijn borsten en hij mijn bh nog beter zal zien. Ik zie zijn ogen groter worden maar verder verraadt zijn gezicht weinig. We eten stil verder en ik voel de spanning in de ruimte toenemen, alsook die tussen mijn benen. Hij eet zijn laatste stuk bacon op en ik zie dat hij naar me kijkt. Ik buig voorover om het fruitsap te nemen en weet dat hij nu het gleufje tussen mijn borsten kan zien. Ik zie zijn ogen als een magneet naar mijn borsten gaan. Zijn adem staat een paar seconden stil en innerlijke Scarlet voelt zich zo zege-

vierend dat ze vandaag vast bij Gucci gaat winkelen. Plots zwaait de deur open en komt oom Bale binnen. Richie en ik schrikken op en Bale blijft even staan kijken, alsof hij zich afvraagt of hij ergens bij stoort. Richie staat onwennig op en terwijl hij naar de buffetkast loopt, vraagt hij snel: ‘Ook wat bacon en ei?’

‘Ja, graag,’ antwoordt Bale hem als hij zich weer lijkt te ontspannen en mee aan tafel schuift. Richie zet hem een bord voor en schept een stuk omelet op. Ik eet gulzig verder, dit is echt lekker.

‘Ik moet een dag of twee weg,’ zegt Bale plots en ik vermoed dat hij het tegen mij heeft. *Wat?*

‘Maar ik kom daarna wel weer terug naar hier,’ vult hij aan. Ik kijk naar hem en knik.

‘Wat ga jij doen?’ vraagt hij aan Richie en het lijkt even of ze elkaar aankijken en met hun ogen iets zeggen. Ik zie Richie nadenken. Hij haalt zijn schouders op. Ik weet dat ze niet altijd samen rijden. Innerlijke Scarlet trekt een pruillip. Ik kijk hem vanonder mijn wimpers stiekem aan.

‘Ik ga wat rondrijden dan,’ antwoordt hij en dan lijkt Bale wel bleek te worden. Droom ik dit nu of voeren ze een conversatie zonder woorden?

‘Maar ik blijf in de buurt,’ vult Richie aan waarop hij mij aankijkt. *Oh?* Ik voel een lichte blos op mijn wangen komen. Scarlet overloopt de mogelijkheden als hij ‘in de buurt blijft’.

‘Jullie mogen gerust nog een tijdje hier blijven logeren,’ zeg ik met een glimlach, terwijl ik oom Bale aankijk. Die wil iets zeggen, maar ik onderbreek hem snel.

‘Jullie storen niet! Ik ben blij dat je er bent.’ Oom Bale lacht liefdevol naar me.

‘Dan leggen we ook wat bij voor de kosten,’ zegt Richie en oom Bale knikt onmiddellijk instemmend. *Euh?* Heeft hij die brief in verband met mijn huishuur ook gelezen misschien?

‘Geen discussie!’ onderbreekt Bale me al voor ik iets kan terugzeggen. *Touché.*

‘En een ritje op je motor. Deal!’ zeg ik vrolijk.

‘Ik hoopte al dat je ons een paar mooie plekjes zou laten zien...’

‘Ik ken er wel een paar. Vandaag?’ *Verdorie, ik moet werken.*

‘Als je kan...’ leest Bale precies mijn gedachten.

‘Ik kan wel vragen of ik om twee uur mag stoppen,’ zeg ik als ik bedenk dat het ’s namiddags meestal rustig is en ik nog veel te veel overuren heb staan.

‘Twee uur is prima. Ik zal je komen oppikken,’ zegt oom Bale instemmend. *Ik?* Zou Richie niet meegaan? Scarlet schrikt en pruttelt tegen.

‘Jij gaat toch ook mee?’ vraag ik aan Richie en kijk hem poeslief aan. Hij lijkt geschrokken door mijn vraag maar knikt dan met een zwoele lach. Scarlet zucht.

Even later vertrek ik naar het werk. Wanneer ik Jamies bureau passeer, denk ik aan de brief die ik vanmorgen kreeg. Oh ja, Jamie. Dat is mijn baas. En ook een goeie vriend. Hij heeft me al verschillende keren geholpen met mijn belastingen en kent wel wat van zulke dingen.

Ik klop op de deur en hoor hem ‘Binnen!’ zeggen. Ik zie hem opkijken. ‘Scarlet,’ lacht hij enthousiast en komt op me af. We geven elkaar een snelle zoen op de wang.

‘Ik heb een brief gekregen,’ zeg ik met een bedrukte stem terwijl ik de brief uit mijn tasje vis en aan hem geef. Hij doet de brief open en leest hem met een gefronst voorhoofd. Dan gaan zijn wenkbrauwen de hoogte in. *Ja, dat dacht ik ook.* Hij leest het gedeelte van de verhoging van mijn huur.

‘Mag dat zomaar?’ mompelt hij.

‘Ik hoopte dat jij me dat kon zeggen,’ zeg ik lief. Hij kijkt me aan en lacht.

‘Ik zal eens rondhoren en het een en ander opzoeken,’ zegt hij terwijl hij me de brief teruggeeft. Jamie is wat ouder dan ik, niet geheel onaantrekkelijk maar vooral veel te lief. Waar ik vaak de mannen afwijs, is hij een van de mannen die me niet eens durft uit te vragen.

‘Zou ik vandaag om twee uur mogen stoppen? Oom Bale is hier en ik wil wat tijd met hem doorbrengen.’

‘Tuurlijk Scarlet, geen probleem,’ zegt hij vriendelijk en stapt terug naar zijn bureau.

‘Als je wil mag je altijd een paar dagen vrijaf nemen,’ vult hij aan.

‘Dat zal vast niet nodig zijn,’ zeg ik dankbaar en lach vrolijk naar hem. Hij lacht geamuseerd terug en schudt zachtjes met zijn hoofd. Ik haast

me naar de keuken, begroet mijn collega's en trek mijn schort aan terwijl ik een babbeltje sla. Pas wanneer de grootste drukte voorbij is, ga ik even wat drinken en zie ik dat het al voorbij het middaguur is. Snel ga ik een tafeltje bedienen en herken een onbeschofte trucker die hier eerder al eens was. Deze keer zit er nog een andere man bij. Ik begroet hen stijfjes. Terwijl ik vraag wat ze alvast willen drinken, overhandig ik hen de menukaart. Ze bestellen elk een halve liter bier.

‘En wat moet jij nou kosten?’ vraagt de trucker.

‘Meer dan jij kan betalen,’ antwoord ik koel en met een ijskoude blik.

‘Heeft je mama je dat geleerd?’ zegt hij spottend en slaat op mijn billen.

‘Jouw mama heeft jou duidelijk geen manieren geleerd’ voorzie ik hem van antwoord en draai me om.

‘Ik zou ze wel anders laten piepen,’ mompelt hij lachend. Scarlet staat met gebalde vuisten klaar voor hem. Maar ik negeer hem en loop door, tot ik plots een mannelijke stem achter mij hoor zeggen: ‘Bied je excuses aan de jonge dame aan of ik ram met plezier je tanden eruit.’ Ik kijk achter me en zie een onbekende knappe man naast me komen staan. Hij draagt een jeans en keurig hemd met een gekleed jasje erover. Hij is vast een zakenman die hier komt lunchen. Hij is best aantrekkelijk en kan de zatte dikke truckers waarschijnlijk wel aan.

‘Waar bemoei jij je mee?’ vraagt de trucker luid, duidelijk geïrriteerd.

‘Tja, als een zwijn zo tegen een geweldige vrouw praat, grijp ik in,’ zegt de onbekende rustig en ik zie de trucker recht veren.

‘Kom maar op als je durft!’ zegt de trucker dapper. Plots staat Jamie erbij en trekt me beschermend achteruit.

‘Mannen, vechten is voor buiten!’ zegt hij op een bestraffende toon.

‘Na u...’ gebaart de onbekende man de trucker en die laatste stapt kwaad naar buiten. Jamie lijkt opgelucht adem te halen als ook de tweede trucker volgt. Ik ga terug achter de bar staan.

‘Weer een moeilijke klant?’ vraagt een collega.

‘Een handtastelijk vetzakje,’ antwoord ik. Ik spoel wat glazen en zie Jamie naar de bar komen. Hij kijkt me bezorgd aan.

‘Bied hem dadelijk maar iets van het huis aan.’ We kijken beiden naar de onbekende maar galante heer buiten. Ik zie de trucker zijn handen omhoog houden en druk iets uitleggen tegen hem. *Wat heeft hij gezegd*

of gedaan? De truckers vertrekken met hun staart tussen hun benen en ik zie de onbekende man terug binnenkomen. Hij heeft kort, donker blond haar en is best knap. Hij lacht vriendelijk naar me en komt naar de bar.

‘Ze zullen je niet meer lastigvallen,’ zegt hij vriendelijk. Hij maakt aanstalten om zich om te draaien.

‘Bedankt,’ zeg ik zacht en hij knikt. Scarlet port me. *Niet laten lopen...*

‘Wat heb je eigenlijk tegen hem gezegd?’ vraag ik.

‘Gewoon dat ik een zwarte gordel heb in taekwondo en die uitzonderlijk wel eens wil demonstreren voor hem.’ Ik giechel en hij lacht opgelaten.

‘Drink iets van de zaak,’ zeg ik dankbaar. Hij knikt terwijl hij een kruk achteruit schuift en zich neerzet.

‘Een koffie graag.’

‘Ben je hier voor zaken?’ vraag ik geïnteresseerd terwijl ik de koffie voor hem op de bar plaats. Ik zie mijn collega van ver naar me kijken en ik hoor haar al denken: ‘Hoe doet ze dat toch?’ Ik weet dat ik makkelijk en vlot flirt. Ik wind mannen zo rond mijn vinger. Ik beseft dat andere vrouwen er vaak meer moeite voor moeten doen om aandacht te krijgen.

‘Zoiets,’ antwoordt hij kort. ‘Werk je hier al lang?’ Hij wil duidelijk snel van onderwerp veranderen.

‘Ja toch al vijf jaar,’ vertel ik vriendelijk. Hij lacht en drinkt vlot van de hete koffie. ‘Het is niet altijd zo,’ zeg ik doelend op de truckers. ‘Er zijn ook nog galante mannen,’ vul ik flirtend aan. Ik zie hem geïnterigeerd naar me kijken. ‘*Die is binnen...*’ fluistert Scarlet naar me. Hij kijkt me strak aan. Wow, dat serieuze gezicht is best lekker. Ik zie in de verte oom Bale en Richie afkomen met hun Harleys. Mijn hart maakt een sprongetje.

‘Wel, mijn shift zit erop,’ zeg ik vriendelijk en lach flirterig.

‘Nog eens bedankt!’

‘Graag gedaan, juffrouw...’ zegt hij en kijkt me vragend aan. *Bingo.* Hij vraagt mijn naam.

‘Scarlet,’ zeg ik en steek mijn hand vriendelijk naar hem uit.

‘Ray,’ stelt hij zichzelf voor en ik lach nog eens charmant ter afscheid. Ik wandel weg, gooi mijn schort uit, groet mijn collega’s met een snel

handgebaar en haast me naar buiten waar Bale en Richie me opwachten. Ik lach enthousiast, zet helm en zonnebril op en ga achterop oom Bales motor zitten. Als ik hem rond zijn middel vastneem, vertrekt hij gewind met de Harley terwijl ik die laatste zwaar onder me voel pruttelen. We rijden relaxed wat rond in rustige straatjes. Af en toe vang ik een glimp op van Richies motor. Ik voel de heerlijke koele wind in mijn haren en geniet met volle teugen van deze zalige rit. Het voelt zo bevrijdend en ontspannend aan, ik begrijp goed waarom ze het zo graag doen. Wanneer we even later aan een kruispunt moeten wachten, zie ik Richie passeren en kijk stiekem naar hem. Ik schrik als ook hij mij aankijkt. Er staat een speelse maar zwoele glimlach op zijn gezicht. Oom Bale kijkt niet eens om naar Richie. Wanneer we weer vertrekken voel ik Richies blik duidelijk op mijn billen. Scarlets mond valt open. Hoewel Bales motor een rugsteun heeft weet ik dat Richie alles kan zien. Ik ben blij dat ik mijn hoge jeans draag, die strak rond mijn achterwerk zit en waarschijnlijk het meest flatterend is op de Harley.

Na een tijdje zet Bale zich even aan de kant. Richies blik en de mijne kruisen elkaar alweer. Ze overleggen dat we best iets kunnen gaan eten. Maar ik heb alleen oog voor Richie. Ik merk zijn zonnebril op en hoewel die hem geweldig staat, is het duidelijk geen hip of modern model, eerder sportief. Maar zelfs een domme zonnebril is sexy omdat hij hem draagt. Samen met zijn ruwe stoppels ziet hij er vandaag, euh hoe omschrijf ik het? Innerlijke Scarlet knabbelt aan een vleesribje en likt. Ja, lekker! Oh God, ik heb echt verkeerde gedachten. Ze kijken naar me en ik hoor hen vaag iets vragen over wat ik wil eten.

‘Hier iets verderop is een lekker restaurantje,’ zeg ik snel in de hoop dat Richie niet heeft gemerkt dat ik eigenlijk bijna schaamteloos zat te staren naar hem. Ik zie hem zwoel lachen en goedkeurend knikken. Ik leg Bale uit hoe hij moet rijden en zie vanuit mijn ooghoek hoe Richie me nog steeds scherp in de gaten houdt. Mijn foute gedachten over hem, zijn ogen die over mijn lichaam glijden samen met het heerlijke getril van de pruttelende Harley onder me, zorgen voor een gevaarlijk gevoel van lust. Scarlet wappert met een Chinees waaiertje voor verkoeling.

Even later zitten we ontspannen in de zon op een terrasje van een van mijn lievelingsrestaurantjes te wachten op onze heerlijke geurende pasta en pizza.

‘Ik hoop dat je het oké vindt dat Richie bij je blijft logeren tot ik terug ben?’ vraagt oom Bale me. Dat vraagt hij me? Het lijkt wel of hij het ook wil.

‘Ja geen probleem,’ zeg ik en haal nonchalant mijn schouders op. Ik wil niet dat hij merkt dat ik best zenuwachtig reageer op die gespierde langharige adonis die eigenlijk Ridley Richmond heet. De naam alleen al. *Geil*. Scarlet giechelt en ik kijk Richie haast verleidelijk aan. Deze keer heeft hij een strakke uitdrukking op zijn gezicht die niets verraadt. Oom Bale haalt bijna opgelucht adem, knikt tevreden en gaat naar het toilet.

‘Zeker dat het niet stoort?’ vraagt Richie als Bale ver genoeg van ons verwijderd is. Hij legt subtiel de nadruk op ‘stoort’. Ik denk aan mijn douche-avontuur van vanmorgen waarbij hij me zo goed als betrappt heeft en voel hoe heftig ik bloos maar probeer toch zo nonchalant mogelijk nee te zeggen. Maar ik geef mijn nederlaag toe, dit is 1-0 voor hem. Ik zie hem met indringende ogen en een smeulende grijns naar me kijken en moet haast hijgen van de spanning die er tussen ons hangt. Zou ik die alleen voelen of voelt hij die ook? Innerlijke Scarlet springt over die hinderlijke tafel tussen ons en bespringt hem geil. Wanneer Bale terug aan tafel komt, mindert gelukkig die spanning. We keuvelen gezellig en wanneer oom Bale me uitvraagt over mijn werk en dan ook polst naar mijn liefdesleven dat weinig voorstelt, en zeker als mijn oom het vraagt, zie ik dat Richie me scherp in de gaten houdt. Maar ik krijg geen hoogte van wat hij nu denkt. *Is dat je dan al eerder gelukt?* Wanneer we wat later weer terug in mijn appartement zijn, besluiten we nog even te genieten van de zwoele zomeravond. Zodoende installeren Bale en Richie zich op mijn terras. Ik trek snel een frisse hoog getailleerde short aan en een kort topje. Lekker zomers. Ik voeg me bij hen, voel de zon nog warmte geven, zet mijn zonnebril op en sluit even mijn ogen. ‘Ik ga een telefoontje doen,’ zegt Bale, gaat wat verder staan en neemt zijn toestel. Ik vraag nog snel wat ze willen drinken en ga naar binnen. Mijn bierglazen staan op het hoogste schap waardoor ik ze op mijn

tippen zelfs niet kan pakken. Net wanneer ik bedenk dat ik beter op mijn keuken kan klimmen, hoor ik Richie binnenkomen. Hij kijkt met grote ogen naar me en ik besef dat mijn blouse helemaal omhoog is gegleden en mijn short verleidelijk kort is. *Wauw, is het echt zo lang geleden bij hem?* Ik lach met mezelf en Scarlet kijkt me spottend aan. *Hoor wie het zegt.* Je bent jong, natuurlijk dat hij graag naar je gluurt. Hij is oud en jij gluurt ook. Ik rek me nog wat verder uit, wetend dat hij me nu gaat komen helpen. Ik steek mijn achterwerk goed naar achteren en voel zijn blik op me branden. Hij staat plots naast me en rekt zich lichtjes uit om de glazen met gemak te nemen. Ik kijk hem, nog steeds uitgerekt, aan. Terwijl we allebei weer op de grond staan, wil hij me de glazen geven en steek ik mijn borsten vooruit. Hij raakt ze even zacht aan en ik zie hoe zijn ogen ernaartoe gezogen worden. Scarlet maakt een pirouette. *Foei.* Ik neem de glazen van hem over en lach onschuldig naar hem. Zacht leg ik nog even mijn hand op zijn arm zodat hij niet zou weggaan zonder mijn bedankje. Hij knikt maar kijkt snel weer weg. Het lijkt zelfs of hij bloost. *Bingo. I-I mister!* Hij gaat naar de badkamer, ik schenk de biertjes uit en neem zelf een verdiende ice tea.